

άσύρτωτα επίρρ. πολλαχ.

Έκ τοῦ ἐπιθ. **άσύρτωτος**.

Χωρίς νά ἔχη κλείσει τις μέ σύρτην: *Ἀφῆσα τήν πόρταν σύρτωτα*. Συνών. **άμαντάλωτα**.

άσύρτωτος ἐπίθ. πολλαχ. **άδύρτουτους** Μακεδ. (Βο-
ατσ. Χαλκιδ.)

Έκ τοῦ στερητ. **ά-** καί τοῦ ἐπιθ. ***συρτωτός < συρ-
ώνω**.

Ό μή κλεισθεῖς μέ σύρτην, ἐπὶ θύρας ἔνθ' ἄν.: *Ἀσύρ-
ωτη πόρτα πολλαχ.* Συνών. **άμαντάλωτος**.

άσυσταγιά ἡ, Ζάκ. — *Λεξ. Δημητρ.* *άνασυσταγιά* Κε-
φαλλ. — *Λεξ. Μπριγκ.*

Έκ τοῦ ἐπιθ. **άσύσταγος**, δι' ὃ **ιδ.** **άσύστατος**.

1) Ἐλλειψίς τάξεως *Λεξ. Δημητρ.*: *Ἀπό τήν άσυστα-
γιά του πάει όλότελα χαμένος*. Συνών. **άκαταστασία 1**,
άσυστασία 2, **άταξία**. 2) Ζωηρότης, άταξία Ζάκ.
Κεφαλλ. — *Λεξ. Μπριγκ.*

άσυστασία ἡ, Ἡπ. Κύθηρ. — *Λεξ. Περίδ.* *άσυστα-
σία* *Λεξ. Μπριγκ. Δημητρ.* *άσυστασά* Θήρ.

Τό μεταγν. οὐσ. **άσυστασία**. Τό **άσυστασία** καί
παρά Σομ.

1) Ἐλλειψίς συστάσεως, ένότητος Ἡπ. 2) Ἐλλει-
ψίς τάξεως, άκαταστασία Κύθηρ. — *Λεξ. Περίδ. Δημητρ.*
Όσο ἔχεις άσυστασία τεχνίτης δέ θά γίνης *Λεξ. Δημητρ.*
Συνών. **ιδ.** **έν λ.** **άσυσταγιά 1**. 3) Ἐλλειψίς συνέσεως,
φρονήσεως Θήρ. — *Λεξ. Μπριγκ.* Συνών. **ιδ.** **έν λ.** **άνογιά**.

άσύστατος ἐπίθ. σύνηθ. **άσύστατους** βόρ. ιδιόμ.
άσύστατες Σκῦρ. **άσύστητος** σύνηθ. **άσύσταγος** Ἰόνιοι Νῆσ.
(Ζάκ. κ.ά.) Ἡπ. Κεφαλλ. Κύπρ. Πελοπν. (Γέρμ. Λακων.
Μάν.) — *Λεξ. Δημητρ.* **άσύσταος** Θήρ. Τῆλ. **άσέσταος**
Ἰθάκ. **άσύστακος** Κέρκ. **άνασύσταγος** Κεφαλλ. — *Λεξ.*
Μπριγκ. Βλαστ. **άνεσύσταγος** Κέρκ. (Ἀργυροῦδ. κ.ά.)

Τό άρχ. ἐπίθ. **άσύστατος**. Τό **άσύστακος** κατ' ἐπί-
δρασιν τοῦ **στέκω**.

1) Ό μήπω καλῶς συνεστημένος καί λειτουργῶν *Λεξ.*
Δημητρ.: *Ἀσύσταγῃ δουλειά*. Συνών. **άστρωτος 7**. 2) Ό
μή συστηθεῖς ὑπό τινος πρὸς τινα, άγνωστος σύνηθ.: *Ἐρ-
χομαι-σᾶς μιλῶ άσύστητος*. *Ἡρθε άσύστατος νά τοῦ δώσω*
δουλειά. β) Ό **ανάξιος** συστάσεως Ἡπ. 3) Ό **έστερη-**
μένος ἀληθείας, ἀναλήθης σύνηθ.: *Ἀσύστατα λόγια-πρά-*
γματα. 4) Ἀπρεπής, άκοσμος πολλαχ.: *Τόσο μικρό παιδί*
κ' ἔμαθε νά λέῃ άσύστατα (ένν. λόγια) Κύθηρ. *Αὐτοί λένε*
άσύστατα αὐτόθ. *Ἀσύστατα κουνήματα* Κθεοτόκ. Βιργ.
Γεωργ. 15. 5) Ό μή ἔχων τάξιν εἰς τὰς πράξεις του Κύθηρ.
Μακεδ. (Θεσσαλον.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ.ά. — *Λεξ. Δημητρ.*:
Ἀξίος 'ς τήν τέχνην του, μά άσύσταγος *Λεξ. Δημητρ.* *Ἀσύστατος*
καί άνάλατος Κύθηρ. || Γνωμ. *Ό άσύσταγος δέ χαίρεται οὔτε*
καλά οὔτε πλούτη *Λεξ. Δημητρ.* Συνών. **άκατάστατος 1**,
άντάλλαγος 3, **άντίθ. ταχτικός**. β) Ό μή τακτο-
ποιημένος Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Ἀσύστατο σπíti*. 6) Ἀεικί-
νητος, ζωηρός Ζάκ. Ἡπ. (Ζαγόρ.) Κεφαλλ. Πελοπν.
(Γέρμ.) Τῆλ.: *Παιδάκι άνασύσταγο* Κεφαλλ. *Ἀσύστατον* *πιδί*
Ζαγόρ. *Κατοίκι άσύσταγο* Γέρμ. *Έν κάεσαι καί σὺ 'ς ἕναν*
μέρος, άσύσταον πρᾶμα; Τῆλ. *Δυὸ τρία άσύσταγα παιδιά χαλᾶν*
όλη τήν τάξι *Λεξ. Δημητρ.* 7) Ἀπειθής Κεφαλλ.: *Εἶσαι*
άσύσταγο παιδί, δέν άκουρμαίνεσαι κἀνένανε! 8) Ἀκόμε-
στος, άπληστος Ἰόνιοι Νῆσ. Πελοπν. (Λακων.): *Παροιμ.*
Ἀσύσταγος ό άχόρταγος (οὐδέποτε ό άπληστος χορταίνει)
Ἰόνιοι Νῆσ. Συνών. **άχόρταστος**.

άσύστολος ἐπίθ. Κρήτ.

Έκ τοῦ στερητ. **ά-** καί τοῦ ρ. **συστέλλω**.

Ό μή καλῶς ένδεδυμένος.

άσυστάγως ἐπίθ. άμάρτ. **άσυστάως** Κεφαλλ.

Έκ τοῦ στερητ. **ά-** καί τοῦ ρ. ***συστάγωνω**.

Ό μή καλῶς συγκερασθεῖς, ό μή συγχωνευθεῖς, ἐπὶ
χώματος άγροῦ τὸ πρῶτον καλλιεργηθέντος: *Ἐνα χωράφι*
καλλιεργημένο γιά πρώτη φορά, τὰ χώματά του εἶναι άσυστάως
Ἀλασκαράτ. έν Λύχν. Ἔτ. 1 άριθ. 11 σ. 87.

άσυσφρευτος ἐπίθ. άμάρτ. **άσ'φρέφτους** Στερελλ.
(Αἰτωλ.)

Έκ τοῦ στερητ. **ά-** καί τοῦ ἐπιθ. ***συσφρευτός < *συσ-
φρεύω**.

Ἀνοικονόμητος, : *Ἀσ'φρέφτα* *πιδιά*.

άσύφταστος ἐπίθ. Πόντ. (Όφ. Τραπ. Χαλδ.) **άσύ-**
φταστε Τσακων. **άσύφταγος** Πελοπν. (Αἰγιάλ. Ἀρκαδ. Κα-
λάβρυτ.) — *Λεξ. Δημητρ.* **άσύφταος** Ἰθάκ. Πελοπν. (Βούρ-
βουρ.) **άνασύφταγος** Γ'Αθάν. Δέκα ἔρωτ. 176 **άσυνέφτα-**
στος Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Μάν.)

Έκ τοῦ στερητ. **ά-** καί τοῦ ἐπιθ. ***συσφταστός < συ-
φτάνω**.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ό μή προφθάσας ἡ προφθάνων
Πόντ. (Χαλδ.) β) Ἐκεῖνος ποῦ εἶθε νά μήν προλάβῃ νά
φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον Ἰθάκ.: *Πήγαινε, μωρὲ άσύ-*
φταο, 'ς τῇ δουλειά σου! 2) Ἐκεῖνος τὸν ὅποῖον δέν δύ-
ναται τις νά προφθάσῃ, ἥτοι νά ικανοποιήσῃ ἰδίᾳ εἰς τὰς
δαπάνας φαγητοῦ, ένδυμασίας κττ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Βούρ-
βουρ. Καλάβρυτ. κ.ά.) — *Λεξ. Δημητρ.*: *Ἀσύφταγῃ ἡ γυναῖκα*
του 'ς τὰ λοῦσα *Λεξ. Δημητρ.* *Τρώει πολὺ γρήγορα κ' εἶναι*
άσύφταγος αὐτόθ. *Ἀσύφταγο παιδί* Καλάβρυτ. Συνών. **άκα-**
ι άφταστος 1, **άπρόφταστος 1**. β) Ό δραστήριος
εἰς τὸ ἔργον του Πελοπν. (Βούρβουρ.) Πόντ. (Όφ. Τραπ.):
Βαρέα άσύφταστος εἶσαι Όφ. *Ἀσύφταστον παιδὶν έν'* Τραπ.

γ) Βιαστικός, επιπόλαιος Πελοπν. (Αἰγιάλ.) — *Λεξ. Δη-*
μητρ.: *Αὐτῇ ἡ δουλειά δέ θέλει άσύφταγον άνθρωπο, ἀλλὰ*
μετρημένο Αἰγιάλ. δ) Κακὸς Τσακων. *Ἀσύφταστε άθρωπο*.

3) Ἐκεῖνος τὸν ὅποῖον δέν προφθάνει τις νά θεραπεύσῃ,
άθεράπευτος Πελοπν. (Κάμπος Λακων.): *Ἀσυνέφταστη άρ-*
ρώστια. *Ἀσυνέφταστο σπυρί*. *Ἀσυνέφταστος νά εἶσαι!* (άρά).

Β) Οὐδ. οὐσ. 1) Ὑπὸ τὸν τύπ. **άνασύφταγο**, ό τόπος
ὅπου δέν δύναται τις νά φθάσῃ Γ'Αθάν. ἔνθ' ἄν.: *Στ' άνα-*
σύφταγα καί 'ς τ' άναπρόφταγα! (ένν. νά πᾶς! Ἀρά). Συνών.
άναπρόφταγο (ιδ. **άπρόφταστος 3**). 2) Ὑπὸ τὸν
τύπ. **άσυνέφταστο**, τὸ νόσημα ἐρυσίπελας Πελοπν. (Μάν.)
Συνών. **ιδ.** **έν λ.** **άνεμοπύρι 1**.

άσυχασιά ἡ, πολλαχ.

Έκ τοῦ ἐπιθ. **άσύχαστος**. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ.
ά- στερητ. **1 β**.

Ἐλλειψίς ἡσυχίας, άναπαύσεως, διαρκῆς άνησυχία.

άσύχαστα επίρρ. σύνηθ.

Έκ τοῦ ἐπιθ. **άσύχαστος**.

1) Χωρὶς ἡσυχίαν, χωρὶς άνάπαυσιν σύνηθ.: *Δουλεύει*
-άγωνίζεται άσύχαστα. 2) Ἀδιακόπως σύνηθ.: *Κλαίει ὥρες*
άσύχαστα.

άσύχαστος ἐπίθ. κοιν. **άσύχαστους** βόρ. ιδιόμ. **άσύ-**
χαντους Θράκ. (Αἰν.)

Έκ τοῦ στερητ. **ά-** καί τοῦ ἐπιθ. ***συχαστός < συχά-**
ζω, δι' ὃ **ιδ.** **ἡσυχάζω**, παρ' ὃ καί **ἡσυχάνω**.

1) Ό μή ἡσυχάζων, ό μή άναπαυόμενος, ό πάντοτε
ἐργαζόμενος ἔνθ' ἄν.: *Ἀσύχαστος δουλευτής*. *Ἀσύχαστη*
νοικοκυρά. *Δουλεύει μέρες τώρα άσύχαστος κοιν.* β) Ό
μήπω άναπαυθεῖς σύνηθ.: *Εἶναι άκόμα άσύχαστος, άφησέ*
τον νά ἡσυχάσῃ λίγο. γ) Ό μή δυνάμενος νά ἡσυ-
χάσῃ, νά ἡρεμήσῃ, νά κοιμηθῇ σύνηθ.: *Ό άρρωστος ἦταν*

